

[DOSYĆUCZYNNY *ai*

o jasne (tak w dosyć).

N pl subst dosyćuczynn(e).

Sł stp, Cn brak.

Czyniący zadość:

*Wyrażenie: »dosyćuczynna sprawa«: Ípolne íą między námi dofyc vczynne ípráwy álbo urzedy. Wízákże nie íeft do końcá to rzeczą pewną y prawdziwą/ íelli ná wízytki pozytki ktore z tego Dofyc vczynienia bierzemy/ pátrząc będziemy. Bo dofyc vczynne ípráwy/ íą nieiákie vzdrowienia i lekárstwá/ ktore pokutuiącemu człowiekowi ku złych namiętności vzdrowieniu dáne bywáią *KuczKat 225 (Linde s.v. dosyć).**

WG